

Sygn. akt IX U 1234/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale - -

po rozpoznaniu w dniu 29 lutego 2016r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 23 września 2015r. Znak (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy począwszy od 1 sierpnia 2015r na 2 (dwa) lata.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1234/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23.09.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przyznał ubezpieczonemu J. S. (S.) prawo do dalszej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 01.08.2015r. do 31.08.2018r.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do świadczenia w wysokości odpowiadającej całkowitej niezdolności do pracy, uzasadniając powyższe pogarszającym się stanem zdrowia uniemożliwiającym podjęcie zatrudnienia.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. S. urodził się w dniu (...), posiada wykształcenie zawodowe – elektromonter, pracował w wyuczonym zawodzie jako elektryk – mechanik do 2004 roku w Zakładzie (...) w P..

Od dnia 20.04.2004r. do dnia 30.06.2009r. był uprawniony do renty z tytułu całkowitej, a od dnia 01.07.2009r. do dnia 31.07.2015r. z tytułu częściowej niezdolności do pracy z przyczyn psychiatrycznych.

W dniu 08.06.2015r. ubezpieczony złożył w organie rentowym wniosek o ustalenie uprawnień do renty na dalszy okres.

W związku z powyższym został w dniu 21.07.2015r. poddany badaniu przez lekarza orzecznika, który rozpoznając schizofrenię paranoidalną stwierdził, że ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy na okres trzech lat tj. do sierpnia 2018r.

Komisja Lekarska ZUS podtrzymała powyższe orzeczenie, które stało się podstawą zaskarżonej decyzji.

W toku niniejszego postępowania w trakcie badania ubezpieczonego przez biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii stwierdzono u niego obecność pierwotnych zaburzeń w obrębie struktur osobowości oraz wtórny proces psychotyczny o obrazie schizofrenii.

Aktualny stopień nasilenia objawów psychopatologicznych, wymagających hospitalizacji psychiatrycznej w ramach środka zabezpieczającego w postaci detencji sądowej, powoduje, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy od złożenia wniosku na okres dwóch kolejnych lat. Obecny stopień nasilenia objawów chorobowych – w tym nieufność, ksenofobia, wzmożona podejrzliwość, tendencje do projektowania wrogości na otoczenie oraz bezkrytycyzm chorobowy zaburzają zdolności adaptacyjne – w tym zdolność do adaptacji zawodowej w stopniu całkowicie uniemożliwiającym podjęcie zatrudnienia.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego oraz opinię zespołu biegłych sądowych z zakresu psychiatrii lek. med. M. K. oraz z zakresu psychologii mgr B. B. z dnia 10.12.2015r. (k.17-26 a.s.).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Konieczną przesłanką prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.) jest istnienie niezdolności do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 3 tejże ustawy stanowiącego, iż częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Natomiast zgodnie z art. 12 ust. 3 tej ustawy całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

Ubezpieczony w odwołaniu domagał się przyznania mu renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy powołując się na pogorszenie swojego stanu zdrowia.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony faktycznie z przyczyn psychiatrycznych jest obecnie całkowicie niezdolny do pracy na okres dwóch lat. Sąd w pełni podzielił w tym zakresie opinię zespołu biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii, którzy jednoznacznie stwierdzili, że stan zdrowia psychicznego ubezpieczonego związany z nasileniem się objawów chorobowych, wymagający obecnie leczenia szpitalnego uniemożliwia ubezpieczonemu kontynuowanie zatrudnienia.

Opinię tę, wydaną w oparciu o fachową wiedzę, po przeanalizowaniu historii choroby ubezpieczonego, po jego przebadaniu, logicznie i przekonywująco uzasadnioną Sąd uznał za wiarygodną. Z tych przyczyn Sąd oddalił wniosek organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego psychiatry.

Mając na uwadze wyniki przeprowadzonego postępowania nie ulega zatem wątpliwości, że ubezpieczony spełnia przesłanki do przyznania mu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Zajmując takie stanowisko Sąd z mocy art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję, przyznając ubezpieczonemu prawo do wnioskowanego świadczenia począwszy od 1 sierpnia 2015r. na okres dwóch lat.

Sędzia: